

Чи потрібно долати впертість дитини? Або сім порад, як взаємодіяти з упертою дитиною

Дорослі часто не визнають право дитини демонструвати свій характер і відстоювати власну думку.

Вони домагаються свого навіть через фізичні покарання, якщо не вдається інакше. Та чи це на користь дитині?

Вчені стверджують, що вперті діти частіше досягають успіху в дорослому житті. Зазвичай дитяча впертість з часом перетворюється на цілком бажану рису особистості — наполегливість. Тож не надавайте великого значення впертості. Прийміть її як факт. Головне — навчіться конструктивно взаємодіяти з упертою дитиною.

1. Рефлексуйте.

Перш ніж звинувачувати дитину в упертості, поміркуйте: а чи не проявляєте впертість ви самі? Не будьте занадто авторитарними до дитини. Часто впертість стає її захисною реакцією на надмірну впертість батьків.

2. Підтримуйте.

Допоможіть дитині подолати напад упертості. Залишайтеся поруч. Нехай дитина відчує, що ви її розумієте. Надайте їй змогу самотійно прийняти рішення.

3. Встановлюйте межі.

Не допускайте всюдозволеності й бездоглядності. Встановіть межі дозволеного й чіткі заборони. Бажано, щоб їх було небагато — лише основні. Дозвольте дитині вільно діяти в цих межах.

4. Тримайте слово.

Будьте наполегливі у спілкуванні з дитиною. Якщо ви сказали «ні», залишайтеся й надалі при цій думці. Суворо дотримуйтеся встановлених заборон і дозволів.

5. Зважайте на вік.

Висувайте розумні вимоги, що відповідають віку дитини. Не ставтеся до неї упереджено.

Пам'ятайте про кризові періоди розвитку першого, третього та сьомого років життя.

6. Уникайте провокацій.

Враховуйте схильність дитини проявляти впертість і всіляко запобігайте цьому. Не провокуйте дитину — не створюйте ситуації, у яких вона може проявити впертість.

7. Не вдавайтеся до насилля.

Уникайте силових методів. Не демонструйте своєї моральної та фізичної переваги. Цим ви не лише можете спровокувати агресивну поведінку, а й напевно розвинете в дитини комплекс неповноцінності.

